

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 343/2023
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Вуканић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1935/22 од 21.12.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 32/23 од 24.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Вуканић и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1935/22 од 21.12.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 32/23 од 24.02.2023. године, повређен закон - члан 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1935/22 од 21.12.2022. године окривљеном АА одбијен је захтев за изрицање јединствене казне – спајањем казни по правноснажним пресудама Основног суда у Новом Саду К бр. 1056/20 од 11.12.2020. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр 142/21 од 09.06.2021. године и Основног суда у Новом Саду К бр. 204/19 од 30.09.2020. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 235/20 од 06.11.2020. године.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 32/23 од 24.02.2023. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1935/22 од 21.12.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгана Вуканић, због повреде закона из члана 453. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и констатује да је дошло до повреде члана 453. ЗКП на штету окривљеног.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног и то члан 453. ЗКП, јер је због спорог поступања суда и протека времена од подношења захтева окривљеног до доношења побијаних пресуда, окривљеном одбијен захтев за спајање казни, јер је исте у међувремену издржао, а у овој правној ствари донета је претходно пресуда Основног суда у Новом Саду Кв 607/22 од 23.09.2022. године којом је окривљеном била изречена јединствена казна умањена укупно за 15 дана од простог збира казни које је окривљени у међувремену издржао. Како се тужилаштво није жалило на претходну пресуду, већ само окривљени, побијаним пресудама повређен је члан 453. ЗКП, на штету окривљеног, јер су побијане пресуде измењене на његову штету у односу на претходну пресуду Основног суда у Новом Саду Кв 607/22 од 23.09.2022. године.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр. 607/22 од 28.09.2022. године усвојен захтев окривљеног АА за изрицање јединствене казне, па су у погледу одлуке о казни преиначене пресуде Основног суда у Новом Саду К бр. 1056/20 од 11.12.2020. године која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр 142/21 од 09.06.2021. године којом је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 10 месеци и пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 204/19 од 30.09.2020. године која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 235/20 од 06.11.2020. године којом је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 5 месеци, па је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године 2 месеца и 15 дана. Против наведене пресуде жалбу је изјавио само окривљени АА.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр 248/22 од 30.11.2022. године усвојена је жалба окривљеног АА и укинута пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр. 607/22 од 28.09.2022. године, предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање уз образложење да је на штету окривљеног повређен закон из члана 45. став 2. КЗ, јер је првостепеном пресудом казна затвора преко 6 месеци, изречена на дане.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА казну затвора у трајању од 1 године и 10 месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр. 1056/20 од 11.12.2020. године издржао у периоду од 30.03.2021. године до 30.05.2022. године, да је након тога ступио на издржавање казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр. 204/19 од 30.09.2020. године у трајању од 5 месеци, коју је издржао у периоду од 30.05.2022. године до 30.10.2022. године, а да је кривично дело за које је оглашен кривим том пресудом извршио дана 12.10.2016. године, дакле пре ступања на издржавање казне затвора по претходној осуди.

Окривљени АА је захтев за спајање казни, по правноснажним пресудама Основног суда у Новом Саду К бр. 1056/20 од 11.12.2020. године и Основног суда у Новом Саду К бр. 204/19 од 30.09.2020. године, поднео дана 31.03.2022. године.

Одредбом члана 453. ЗКП, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Имајући у виду да је захтев за изрицање јединствене казне (члан 552. тачка 1) ЗКП) окривљеног АА био усвојен, и да су окривљеном спојене казне и изречена јединствена казна затвора, пресудом на коју је само окривљени изјавио жалбу, и да је другостепени суд, одлучујући о тој жалби укинуо првостепену пресуду због учињене повреде закона на штету окривљеног, и предмет вратио на поновно одлучивање, у поновном поступку тај захтев окривљеног за спајање казни није могао бити одбијен, јер за примену члана 552. тачка 1) ЗКП, без значаја је да ли је једна казна или су обе казне издржане, под условом да је у моменту подношења захтева за спајање казни била могућа примена одредаба о одмеравању јединствене казне за кривична дела у стицају, тј. да у то време казна по ранијој осуди није издржана.

Како је суд, након укидања претходне првостепене пресуде којом је захтев окривљеног за спајање казни био усвојен, одбио захтев окривљеног за спајање казни, пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, на коју се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног АА основан, па је исти усвојио и сходно члану 489. ЗКП, крећући се у оквиру разлога, дела и правца побијања, истакнутом у захтеву, Врховни касациони суд се ограничио на утврђење да је побијаним пресудама учињена повреда закона јер су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Из напред наведених разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**